Quelle: https://manuscripta.at/?ID=383
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

so & iactantē quasi nihil a deō
petit & dicentē.
grās t quia non sū sicut publicanus iste. Diues
enī pharyseus iactabat merita sua in ops pu
blicanus confitebat̄ peccata sua. Hæc sic accepia
tis fīs q̄d dicit ad diuitē ñ inclinat aurē suā
tanquā non audiat eos ds̄ qui hīnt aurū &
argentū. & familiā & fundos. si sic forte nam
s. aut eū locū rerū humanarū tenent ūn mem
ento q̄d ait apls̄. p̄ cupiditatē huius mundi
ñ sapere sapere. Qui enī non sapere sapientiam in
deo pauper s. & pauperib̄ atq; in opib̄ & egenis.
inclinat aurē suā. Horum enī spē suā non esse
in auro & argento. neq; in illis rebus quib̄ ad tem
pus eruīfluere uidentur. Sufficiat ut diuitē ñ
illos p̄dant ut ñ obsint saluti eī. Hæc p̄dēē nichil
possunt. Plane p̄dest opus misericordie. & in diui
te & in paupe. In diuite ex uoluntate & opere.
in paupe ex sola uoluntate. Cū ḡ talis eī con
tēpnens in se. q̄cq̄d eī unde superbia solet inflā
ri. pauper dī eī. inclinat illi aurē suā. Hoc enī
tribulatū cor eī. Certe fīs ille pauper ānānuā
diuitis ulceroseus qui iacebat ab anglis ablatus
eī in sinu abrahe. Sic legimus. sic credimus. Diues
autē ille qui induebat̄ purpura & bysso. & epu
labat̄ cotidie splendide. ablatus eī ad infernos
ad tormenta. Hunq̄d uero ille pauper merito
illi in opie ablatus eī ab anglis. diues autē ille
peccō diuitis & suis ad tormenta missus eī. In
illo pauper humilitas intelligit̄ honorificata. in illo diuitē superbia dāpnata. Breuit̄ p̄bo.
quia ñ diuitē s; superbia in illo diuitē cruciabatur. Certe ille pauper in sinu abrahe sublatus eī.
De ipo abraha dicit scriptura. quia habebat
hic plurimū auri & argenti. & diues fuit nimis.
Si qui diues eī ad tormenta rapitur quom̄ abra
ha p̄cesserat pauper. ut ablatū in sinū suū
suscipiat̄; erat abraha in diuitis pauper. humilitatem omnia p̄cepta & obaudiens. Ysaq; a deo
autē p̄ nichilo habebat illas diuitias. ut iuus
sus a dño filiū suū immolare cui seruabat
diuitias. Disertus ḡ esse in ops & pauper. siue
qui habeat aliquid in isto seculo. siue qui non
habeat. Hæc hominē mendicū inuenis sup
bientē. & hominē superabundantē diuitis in
uenis confitentē. Resistit ds superbis. & holocau
stis & pannosis. dat gratiam. Et habentib̄ aliquā
substantiā huius seculi & ñ habentib̄ unitior in spe
ctor eī ds̄. Ibi appendit ibi examinat. Statera
dī ñ uides. cognatio tua in illā leuatur. Vide
te quia meritū exauditionis siue. id eī quo ex
audiretur in eo posuit ut diceret qm egenus
& in ops ego sum. Obserua. ne ñ sis egen & in
ops. Si ñ fueris. ñ exaudiēris. Q̄eq̄d eī cōtra te. si
in te. ūn possis presumere. abice ate. & tota p̄
sumptio tua ds̄ sit. Illi in digens esto. ut ipo im
plearis. Quicq̄d enī aliud habueris sine ipo lau.
in anis es. Custodi animā meā. qm sēs sū. Hoc cū
qm sēs sum. nescio utrū potuerit forte ali dicere.
nisi ille qui sine peccō erat in hoc mundo. pec-
catō & omniū non cōmissor s; dimissor. Agno
scimus uocē dicentis qm sēs sū. custodi animā
meā. Ysaq; in illa forma seruī. quā assumpserat
Ibi enī caro. ibi & anima. Hæq; & enī ut ñ nulli
dixerint caro sola erat & uerbū. s; & caro & a
nima & uerbū. Et tūc hoc unī filiū dī. unus xpe.
unus salutator. In forma dī æqualis patri. in for
ma seruī caput ecclē. ergo sēs sū eū audio. uo
cē eī agnosco. & hic separo meā. Certe in separa
bilitē a corpe suo loquit̄ eū sic loquit̄. & aude
bo ego dicere qm sēs sum. Si sēs tanquā sēificās.
& nullo sēificante indigens. superbus & mendax.
Si autē sēs sēificatus secūm id quod dicitur eī.
sēi estote qm ego sēs sum. audeat & corpus xpi. au
deat & unus ille homo clamans a finib̄ terre.
eū capite suo & sub capite suo dicere. sēs sū. Ac
cepit enī gratiam sēitatis. gratiam baptismi. & remis
sionis peccō. Et hæc quidē fuistis antē apls̄. enu
merans multa peccata. & leuia. & grauia. & u
strata. & horribilia. Et hæc quidē fuistis s; ablu
ti estis s; sēificati estis. Si ḡ sēificatos dicit dicat